

เรื่อง ฝาง

รายละเอียด

ฝาง ชื่อสามัญ Sappan หรือ Sappan tree

ฝาง ชื่อวิทยาศาสตร์ *Caesalpinia sappan* L. (ชื่อพ้องวิทยาศาสตร์ *Biancaea sappan* (L.) Tod.) จัดอยู่ในวงศ์ถั่ว ([FABACEAE](#) หรือ [LEGUMINOSAE](#)) และอยู่ในวงศ์ย่อยราชพฤกษ์ ([CAESALPINIOIDEAE](#) หรือ [CAESALPINIACEAE](#))

สมุนไพรฝาง มีชื่อท้องถิ่นอื่น ๆ ว่า **ขวาง, ฝางแดง, หนามโค้ง (แพรว), ฝางส้ม (กาญจนบุรี), ฝางเสน (ทั่วไป, กรุงเทพฯ, ภาคกลาง), ง้าย (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน), ลำฝาง (ลัวะ), สะมัวะ (เมี่ยน), โซปัก (จีน), ชูมู่ ชูฟิงมู่ (จีนกลาง)** เป็นต้น

ลักษณะของต้นฝาง

- **ต้นฝาง** จัดเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง หรือเป็นไม้พุ่ม หรือไม้พุ่มกึ่งไม้เถาผลัดใบ มีความสูงของต้นประมาณ 5-13 เมตร ลำต้นและกิ่งมีหนามแข็งและโค้งสั้น ๆ อยู่ทั่วไป ถ้าเนื้อไม้หรือแก่นเป็นสีแดงเข้มและมีรสขมหวานจะเรียกว่า "**ฝางเสน**" แต่ถ้าแก่นไม้เป็นสีเหลืองส้มและมีรสฝาดขึ้นจะเรียกว่า "**ฝางส้ม**" พรรณไม้ชนิดนี้เป็นไม้กลางแจ้ง ขยายพันธุ์โดยใช้เมล็ด เจริญเติบโตได้ดีในดินที่ร่วนซุย มักจะพบพรรณไม้ชนิดนี้ได้ตามป่าละเมาะ ป่าเต็งรัง ป่าดิบแล้ง และตามเขาหินปูน
- **ใบฝาง** ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกสองชั้นออกเรียงสลับ แก่นช่อใบยาวประมาณ 20-40 เซนติเมตร มีช่อใบย่อยประมาณ 8-15 คู่ และในแต่ละช่อจะมีใบย่อยประมาณ 5-18 คู่ออกเรียงตรงข้าม ลักษณะของใบย่อยเป็นรูปขอบขนาน มีขนาดกว้างประมาณ 5-10 มิลลิเมตรและยาวประมาณ 8-20 มิลลิเมตร ปลายใบย่อยกลมถึงเว้าตื้น โคนใบตัดและเบี้ยว ส่วนขอบใบเรียบ แผ่นใบมีลักษณะบางคล้ายกระดาษ ใบเกลี้ยงหรือมีขนบ้างประปรายทั้งสองด้าน ก้านใบมีขนาดสั้นมากหรือไม่มีก้านใบ และมีหูใบยาวประมาณ 3-4 มิลลิเมตร หลุดร่วงได้ง่าย
- **ดอกฝาง** ออกดอกเป็นช่อแบบช่อแยกแขนง โดยจะออกที่ปลายกิ่งหรือตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง และจะออกรวมกันเป็นช่อ ๆ ช่อดอกยาวได้ถึง 40 เซนติเมตร มีใบประดับลักษณะเป็นรูปใบหอก ร่วงได้ง่าย ยาวประมาณ 5-8 มิลลิเมตร ปลายเรียวแหลมและมีขน ส่วนก้านดอกย่อยยาวประมาณ 1.2-1.8 เซนติเมตร มีขนสั้นนุ่ม มีข้อต่อหรือเป็นข้อที่ใกล้ปลายก้าน ดอกมีกลีบเลี้ยง 5 กลีบ กลีบเลี้ยงที่ขอบมีขนครุย ขอบกลีบเกยซ้อนทับกัน โดยกลีบเลี้ยงล่างสุดจะมีขนาดใหญ่สุดและเว้ามากกว่ากลีบอื่น ๆ ส่วนกลีบดอกเป็นสีเหลืองมี 5 กลีบ ลักษณะเป็นรูปไข่กลับ มีขนาดกว้างประมาณ 6-10 มิลลิเมตรและยาวประมาณ 9-12 มิลลิเมตร ผิวและขอบกลีบย่น โดยกลีบกลางจะมีขนาดเล็กกว่า มีก้าน กลีบด้านในมีขนจากโคนไปถึงกลางกลีบ ดอกมีเกสรเพศผู้ 10 ก้าน แยกจากกันเป็นอิสระ ส่วนก้านชูอับเรณูมีขน รังไข่จะอยู่เหนือวงกลีบ มีขนสั้นนุ่ม มีช่อง 1 ช่องและมีออวุล 3-6 เม็ด โดยจะออกดอกในช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนธันวาคม
- **ผลฝาง** ผลเป็นฝักรูปขอบขนานแกมรูปไข่กลับ ฝักแบนแข็งเป็นจะงอยแหลม เป็นสีน้ำตาลเข้ม มีขนาดกว้างประมาณ 3-4 เซนติเมตรและยาวประมาณ 5-8.5 เซนติเมตร และส่วนที่ค่อนมาทางโคนฝักจะสอบ

เยื้องเล็กน้อย และด้านปลายฝักจะผายกว้างและมีจะงอยแหลมที่ปลายด้านหนึ่ง ภายในฝักมีเมล็ดประมาณ 2-4 เมล็ด ลักษณะของเมล็ดเป็นรูปรี มีขนาดกว้างประมาณ 0.8-1 เซนติเมตรและยาวประมาณ 1.5-1.8 เซนติเมตร โดยจะเป็นผลในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤษภาคม

สรรพคุณของฝาง

1. เนื้อไม้และแก่นเป็นยาแก้ธาตุพิการ (เนื้อไม้, แก่น)
2. เมล็ดแก่แห้งนำไปต้มกับน้ำดื่มเป็นยารักษาโรคความดันโลหิตสูงหรืออาจบดเป็นผงกินก็ได้ (เมล็ด)
3. เปลือกลำต้นและเนื้อไม้ สามารถนำมาใช้ต้มรับประทานเป็นยารักษาวัณโรคได้ (เปลือกต้น, เนื้อไม้)
4. ตำรับยาบำรุงร่างกายทั้งบุรุษและสตรี แก่ประดง ระบุให้ใช้แก่นฝาง แก่นไม้แดง รากเตือหอมอย่างละเท่ากัน นำมาต้มกิน (แก่น)
5. ตำรับยาบำรุงกำลัง ระบุให้ใช้แก่นตากแห้งผสมกับเปลือกต้นนางพญาเสือโคร่ง ตานเหลือง ข้าวหลามดง ได้ไม่รู้ลุ่มดื่ม น้ำมักกระตือรือร้น มะดันขม ไม้มะตอก หัวข้าวเย็น และลำต้นฮ่อสะพายควาย ดื่มเป็นยาบำรุงกำลัง แก้อาการปวดเมื่อย (แก่น)^[8]หรืออีกตำรับระบุให้ใช้แก่นฝาง กำลังข้างสาร มักกระตือรือร้น และรากกระจอนอย่างละเท่ากัน นำมาต้มกับน้ำดื่ม และอีกตำรับระบุให้ใช้แก่นฝาง 1 บาท, ดอกคำไทย 2 สลึง นำมาต้มกับน้ำ 3 แก้ว เอา 1 แก้ว ใช้แบ่งกินเช้า, เย็นเป็นยาบำรุงกำลัง แก่ปวดเมื่อย และแก้กษัย (แก่น)
6. ตำรับยาแก้กษัยระบุให้ใช้แก่นฝาง เถาวัลย์เปรียง และรากเตยอย่างละเท่ากัน นำมาต้มกับน้ำกิน หรืออาจเติมน้ำตาลให้พอหวานเพื่อช่วยทำให้รสชาติดีขึ้นด้วยก็ได้ (แก่น)
7. แก่นฝางมีรสฝาด เค็ม ชุ่ม เป็นยาสุขุม ออกฤทธิ์ต่อหัวใจและตับ ใช้ต้มกับน้ำดื่มเป็นยาบำรุงโลหิตและใช้ปรุงเป็นยาบำรุงโลหิตของสตรี (แก่น)
8. ช่วยทำให้เลือดไหลเวียนได้สะดวก แก้เส้นเลือดอุดตัน กระจายเลือดที่อุดตัน แก้อาการหัวใจขาดเลือด ทำให้จุกเสียดแน่นและเจ็บหน้าอก (แก่น)
9. ช่วยแก้โลหิต แก้ไข้กำเดา แก้กำเดา ทำให้โลหิตเย็น (แก่น)
10. แก่นใช้เป็นยาแก้ไข้หวัด ไข้ตัวร้อน (แก่น) ตำรับยาแก้ไข้ตัวร้อน ระบุให้ใช้แก่นฝาง 70 กรัม, ผงโกฐน้ำเต้า 30 กรัม, และน้ำประสานทองบดเป็นผง 15 กรัม นำมารวมกันต้มให้เป็นน้ำเหลวแล้วดื่มเหล้าเข้าผสม ใช้กินครั้งละ 30 ซีซี วันละ 2 ครั้ง (แก่น)^[7] บ้างว่าใช้แก้ไข้สามประจวบได้ด้วย (แก่น)
11. ตำรับยาแก้ไข้หัดระบุให้ใช้ฝางเสน เกสรบัวหลวง แก่นสน รากลำเจียก รากมะพร้าว รากมะนาว รากเห้ายายม่อม รากย่านาง ดอกบุนนาค ดอกมะลิ ดอกพิทูล ดอกสารภี จันทน์ขาว จันทน์แดง สักชี อย่างละ 1 บาท นำมาบดให้เป็นผงชงกับน้ำร้อน ใช้จิบครั้งละ 1 ช้อนชา โดยให้จิบบ่อย ๆ จนกว่าไข้จะสงบ (ไม่ระบุส่วนที่ใช้)^[1]

12. น้ำต้มแก่นฝางช่วยแก้อาการร้อนใน แก้กระหายน้ำได้ดี (แก่น) เนื้อไม่มีสรรพคุณแก้ร้อนใน (เนื้อไม้)
13. แก่นและเนื้อไม้ไม่มีสรรพคุณแก้เสมหะ ขับเสมหะ (เนื้อไม้, แก่น)
14. ช่วยแก้อาการไอ แก้หืด (แก่น)^{[2],[16]}ตามตำรับยาระบุให้ใช้แก่นฝางแห้ง 3 บาท, ตะไคร้ 3 ต้น ทูบให้ละเอียด, น้ำ 1 ลิตร ใส่ปูนใสเล็กน้อยแล้วต้มพอให้น้ำยาสีแดง ใช้รับประทานครั้งละ 1 แก้ว วันละ 3 เวลา หรืออาจผสมน้ำตาลกรวดด้วยก็ได้ (แก่น)^[16] ส่วนอีกตำรับยาหนึ่งซึ่งเป็นตำรับยาแก้ไอ ไอแบบเป็นหวัดและเจ็บคอ ไอแบบคอกแห้ง หรือไอแบบหอบหืด และผู้ที่ไอจากวัณโรคก็บรรเทาได้เช่นกัน รวมไปถึงอาหารปอดหรือหลอดลมอักเสบก็จิบยาแก้ไอชานนี้ก็ได้ โดยตำรับยาแก้ไอฝาง ประกอบไปด้วยเนื้อไม้ฝาง 200 กรัม, พริกไทยร้อน 200 กรัม, กานพลู 50 กรัม, สารส้ม 50 กรัม, การบูร 25 กรัม, เมนทอล 25 กรัม, เปลือกหอยแครงแล้วทำเป็นปูนขาว 15 กรัม, ดินตาลหรือใช้น้ำตาล 2.5 กรัม และน้ำสะอาด 5 ลิตร ส่วนวิธีการปรุงยาให้นำเนื้อไม้ฝางมาสับเป็นชิ้นเล็ก ๆ คล้ายไม้จิ้มฟัน แล้วนำไปต้มกับน้ำให้เดือดประมาณ 15-30 นาที และสำหรับส่วนผสมอื่น ๆ ให้นำมาทำให้ละเอียด เก็บใส่ไว้ในโหลก่อน จากนั้นนำน้ำยาต้มฝางที่รอจนอุ่นแล้วมาทาใส่ลงในโหลที่มีตัวยาอื่น ๆ ผสมอยู่ และให้แช่ยานี้ไว้ประมาณ 2-3 วัน (คนยาวันละ 3 ครั้ง) เมื่อครบวันแล้วให้กรองเอาเฉพาะน้ำยามาเก็บไว้ในขวดที่สะอาด เก็บไว้จิบกินตอนมีอาการไอ (ยาแก้ไอฝางสูตรนี้ไม่ควรกินต่อเนื่องกันนานจนเกินไป เพราะอาจจะทำให้มีอาการมีน้ีรชะและมี ความดันต่ำได้ ดังนั้นเมื่อกินจนอาการไอลดลงแล้วก็ให้หยุดกิน) (เนื้อไม้)
15. ช่วยแก้โรคหืดหอบได้ด้วย (แก่น) ตามตำรับยาระบุให้ใช้แก่นฝางเสน, แก่นแสมสาร, เถาวัลย์เปรียง, ใบมะค่าไก่ อย่างละ 2 บาท 2 สลึง ใส่น้ำพอท่วมยา แล้วต้มให้เดือด 10 นาที นำมากินต่างน้ำให้หมดภายในวันนั้น พอวันต่อมาให้เติมน้ำเท่าเดิม ต้มเดือด 5 นาทีแล้วกินเหมือนวันแรก ต้มกินจนยาจืดประมาณ 5 วัน แล้วค่อยเปลี่ยนยาใหม่ โดยให้ต้มกินไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหาย (แก่น)
16. ช่วยแก้ปอดพิการ (แก่น)
17. ช่วยแก้อาการท้องร่วง ท้องเดิน ใช้ฝาดสมานโรคท้องร่วง ตำรายาไทยระบุให้ใช้แก่นฝางหนัก 3-9 กรัม นำมาต้มกับน้ำ 500 มิลลิเมตร แล้วเคี่ยวให้เหลือครึ่งหนึ่ง ใช้ดื่มเป็นยาแก้ท้องร่วง หรือจะใช้ฝาง 1 ส่วน ต่อน้ำ 20 ส่วน นำไปต้มเคี่ยว 15 นาที ใช้รับประทานครั้งละ 2-4 ช้อนโต๊ะหรือ 4-8 ช้อนแกงก็ได้เช่นกัน (เนื้อไม้, แก่น)^{[1],[2],[3],[5],[6],[8]} ส่วนน้ำมันหอมระเหยมีสรรพคุณเป็นยาสมานอย่างอ่อน แก้อาการท้องเดิน (น้ำมันระเหย)
18. ช่วยแก้บิด (แก่น)
19. ใช้เป็นยาสมานลำไส้ (แก่น)
20. แก่นนำมาต้มกินเป็นยารักษาโรคนี้ร่วมกับแก่นต้นคูณ รากมะเดื่อยหิน หญ้าถอดปล้อง และใบสับปะรด (แก่น)

21. ช่วยแก้บัสสาวะขุ่นข้น ด้วยการใช้แก่นฝาง เถาวัลย์เปรียง และรากเตย อย่างละเท่ากัน นำมาต้มกับน้ำกิน หรืออาจเติมน้ำตาลให้พอหวานเพื่อช่วยทำให้รสชาติดีขึ้นด้วยก็ได้ (แก่น)
22. ช่วยแก้โลหิตออกทางทวารหนักและทวารเบา ช่วยแก้โลหิตตกหนัก (เนื้อไม้, แก่น)
23. ฝางนิยมใช้เข้าตำรับยาบำรุงโลหิต ฟอกโลหิตในกลุ่มยาสตรี เนื่องจากช่วยทำให้เลือดดี เช่น ช่วยขับโลหิต ระบุของสตรี ด้วยการใส่ฝางเสนหนัก 4 บาทและแก่นขี้เหล็ก 2 บาท นำมาต้มกินก่อนประจำเดือนจามา จะช่วยทำให้ประจำเดือนไม่เน่าเสียและมาสม่ำเสมอ ช่วยแก้พิษโลหิตร้าย เป็นยาขับประจำเดือน และ บำรุงโลหิต (แก่น)
24. แก่นใช้เป็นยารักษาอาการประจำเดือนมาไม่เป็นปกติของสตรี ช่วยขับระดู (แก่น) ส่วนเนื้อไม้เป็นยาขับ ระดูอย่างแรง (เนื้อไม้) ตำรายาแก้ประจำเดือนมาไม่ปกติหรือประจำเดือนปิดกั้นไม่มา ให้ใช้แก่นฝาง 70 กรัม, ผงโกฐน้ำเต้า 30 กรัม และน้ำประสานทองบดเป็นผง 15 กรัม นำมารวมกันต้มให้เป็นน้ำเหลว แล้ว เติมหล้าเข้าผสม ใช้ดื่มครั้งละ 30 ซีซี วันละ 2 ครั้ง (แก่น) ส่วนอีกตำราระบุให้ใช้แก่น 5-15 กรัม นำมา ต้มกับน้ำ 2 ถ้วยแก้ว เติมน้ำมันมะขามเปียกที่ติดรก (ไม่รวมเมล็ด) ประมาณ 4-6 ผัก แล้วนำไปเคี่ยวจนเห ลือ 1 แก้ว ใช้กินเช้าและเย็น (แก่น) และอีกข้อมูลหนึ่งระบุว่าเปลือกลำต้นและเนื้อไม้ เป็นยาแก้ท้องเสีย และแก้อาการอักเสบในลำไส้ (เปลือกต้น, เนื้อไม้)
25. ช่วยลดอาการปวดมดลูกของสตรีหลังการคลอดบุตร (แก่น)
26. ช่วยคุมกำเนิด (แก่น)
27. ช่วยแก้ดีและโลหิต (เนื้อไม้)
28. ช่วยขับหนอง ขับหนองในฝักเสบ (แก่น)
29. ช่วยแก้คุดทะราด (แก่น)
30. ช่วยรักษามะเร็งเพลิง (แก่น)
31. ใช้เป็นยาฟาดเสมานและรักษาแผล (เปลือกต้น, เนื้อไม้)
32. แก่นฝางนำมาฝนกับน้ำใช้เป็นยาทรรักษาโรคผิวหนังบางชนิดและฆ่าเชื้อโรคได้ (แก่น)
33. ช่วยแก้ น้ำกัดเท้า ด้วยการใส่แก่นฝาง 2 ช้อนนำมาฝนกับน้ำปูนใสให้ขุ่นๆ แล้วนำมาใช้ทาบริเวณที่น้ำกัดเท้า จะช่วยฆ่าเชื้อและสมานแผลได้ (แก่น)
34. แก่นใช้เป็นยาแก้ปวด แก้บวม ปวดบวม แก้ฟกช้ำดำเขียว แก้ช้ำใน (แก่น) ตำรายาแก้ฟกช้ำ ระบุให้ใช้ แก่นฝาง 60 กรัม นำมาบดเป็นผงผสมกับหล้า แบ่งกิน 3 ครั้ง ใช้กินตอนท้องว่าง (แก่น)
35. ช่วยแก้อาการปวดเมื่อยตามร่างกาย (แก่น) ตำรายาแก้ปวดเมื่อยตามร่างกายระบุให้ใช้แก่นฝาง 70 กรัม, ผงโกฐน้ำเต้า 30 กรัม และน้ำประสานทองบดเป็นผง 15 กรัม นำมารวมกันต้มให้เป็นน้ำเหลว แล้ว เติมหล้าเข้าผสม ใช้รับประทานครั้งละ 30 ซีซี วันละ 2 ครั้ง (แก่น)

36. กิ่งนำมาตัดเป็นท่อนๆ นำไปตากแห้ง แล้วนำไปต้มกับน้ำดื่มเป็นยาแก้อาการปวดหลังปวดเอว (กิ่ง)
37. เนื้อไม้ใช้เป็นส่วนผสมหลักในตำรับยาบำรุงหลังการคลอดบุตรของสตรี (เนื้อไม้)
38. เนื้อไม้ใช้ผสมกับปูนขาว นำมาบดใช้ทาหน้าผากสตรีหลังการคลอดบุตรจะช่วยทำให้เย็นศีรษะ และช่วยลดอาการเจ็บปวด (เนื้อไม้)
39. ตำรายาพระโอสถพระนารายณ์เป็นตำรับยาที่ใช้แก้ความผิดปกติของอาโปธาตุหรือธาตุน้ำ โดยประกอบไปด้วยเครื่องยา 2 สิ่ง คือ ฝางเสนและเปลือกมะขามป้อมอย่างละเท่ากัน นำมาต้มกับน้ำ 4 ส่วนให้เหลือ 1 ส่วน ใช้กินเป็นยาแก้อาการท้องเสียอย่างแรงและเป็นยาแก้บิด (แก่น)
40. นอกจากนี้ยังใช้ฝางในการรักษาโรคอีกหลายชนิด เช่น โรคประดง โรคไต ไข้หวัด แก้ไอ หอบหืด ขับปัสสาวะ และฝางยังเป็นสมุนไพรที่ปรากฏอยู่ในตำรับยาโบราณมากที่สุดชนิดหนึ่ง เช่น ยาหอมอินทจักร ยาจันทลีลา อยู่ในตำรับยาบำรุงโลหิตต่าง ๆ รวมไปถึงตำรับยาบำรุงโลหิตของสตรีจะขาดฝางเสียไม่ได้

ข้อมูลทางเภสัชวิทยาของต้นฝาง

- แก่นฝางพบน้ำมันหอมระเหย ที่ประกอบไปด้วยสาร (a-l-phellandrene) และ (Oeimene) พบสาร brasilein, brazilin (สารที่ให้สีชมพูอมส้มถึงแดง หรือ sappan red), phellandrene, ocimene, sappanin, tannin
- ส่วนอีกข้อมูลหนึ่งระบุว่าแก่นฝางมีสารในกลุ่ม flavonoid ชนิด 7-hydroxy-3-(4'-hydroxybenzylidene)-chroman-4-one, 3,7-dihydroxy-3-(4'-hydroxybenzyl)-chroman-4-one, 3,4,7-trihydroxy-3-(4'-hydroxybenzyl)-chroman, 4,4'-dihydroxy-2'-methoxychalcone, 8-methoxybouducellin, quercetin, rhamnetin และสารในกลุ่ม sterols ชนิด beta-sitosterol 69.9%, campesterol มี brazilin, brazilein, protosappanin E และ taraxerol 11.2% และ stigmasterol 18.9% และ ombuin
- เมื่อนำน้ำต้มจากแก่นฝางให้กระต่ายทดลองกิน พบว่าจะทำให้กระต่ายมีอาการหลับได้สนิทขึ้น และหากนำน้ำต้มจากฝางเสนมาฉีดเข้าผิวหนังของหนูหรือกระต่ายทดลอง พบว่าจะทำให้หนูหรือกระต่ายมีการหลับสนิทได้เหมือนกัน และยังพบว่ามียุทธิทำให้เส้นเลือดของกบหดตัวได้อีกด้วย
- สาร Brazilin มีสรรพคุณในการบำรุงหัวใจ ซึ่งในประเทศอังกาเรียมีรายงานว่ามีการใช้รักษาโรคหัวใจกบที่ถูกลูกพิษเป็นผลสำเร็จ และสารนี้ไม่มีอันตราย แม้จะดื่มเข้าไปมากก็ไม่เกิดการสะสมตกค้างในร่างกาย
- สารสกัดจากแก่นฝางด้วยเมทานอลมีฤทธิ์ในการขยายหลอดเลือดของหลอดเลือดใหญ่ที่ตัดมาจากช่องอกของหนูแรท ที่ความเข้มข้นตั้งแต่ 10 ม.ค.ก./ม.ล.
- สาร Himatein ที่แยกได้จากแก่นฝางสามารถช่วยลดการสะสมของไขมันบริเวณผิวหนังของหลอดเลือดกระต่ายทดลองได้

- สารสกัดจากแก่นฝางด้วยเมทานอล, เมทานอล-น้ำ (1:1) และน้ำ สามารถช่วยยับยั้งการเพิ่มจำนวนของ human HT-1080 fibrosarcoma cell โดยให้ค่า EC50 เท่ากับ 15.8 , 13.8 และ 17.8 ม.ค.ก./ม.ล ตามลำดับ
- สาร Brazilin ที่สกัดได้จากแก่นฝางมีฤทธิ์ในการระงับอาการอักเสบได้ดี จึงมีผลทำให้ระงับอาการหอบหืดด้วย อีกทั้งสารนี้ยังช่วยยับยั้งไม่ให้ร่างกายสร้าง Histamine จึงน่าจะช่วยป้องกันโรคหืดได้
- น้ำต้มจากแก่น เมื่อนำมาให้หนูขาวทดลองกินหรือฉีดเข้าไปในตัวของหนูขาว พบว่าจะสามารถเพิ่มการขับปัสสาวะของสัตว์ทดลองได้ แต่ถ้าให้ในปริมาณที่มากเกินไปจะทำให้ไม่มีฤทธิ์ในการขับปัสสาวะ
- สารที่สกัดได้จากแก่นฝางสามารถช่วยบรรเทาอาการเจ็บปวดของหนูทดลองที่มีอาการปวดแสบปวดร้อนได้
- สาร brazilin ที่แยกได้จากสารสกัดแก่นฝางด้วยเมทานอลมีฤทธิ์ในการต้านการอักเสบในหนูแรทที่ถูกเหนียวน้ำให้เท้าบวมได้ โดยการฉีด carrageenin ในขนาดใช้ 10 กรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม
- สารสกัดจากเนื้อไม้ฝางด้วยเอทานอล 70% สามารถช่วยยับยั้งการเจริญของเชื้อ Staphylococcus aureus, Shigella flexneri, Vibrio cholerae และ Vibrio parahaemolyticus ที่ความเข้มข้น 5 ม.ก. และสารสกัดจากเนื้อไม้ฝางด้วยเอทานอล 95% สามารถช่วยยับยั้งการเจริญของเชื้อ Escherichia coli และ Shigella dysenteriae ได้ที่ความเข้มข้น 100 ม.ก.
- สาร Sappanin ในแก่นฝางมีฤทธิ์ในการระงับเชื้อโรคได้
- เมื่อนำฝางเสนมาแช่ในแอลกอฮอล์จะได้น้ำยาสกัดแอลกอฮอล์ที่มีสาร Brazilin ละลายอยู่ โดยน้ำยานี้สามารถช่วยยับยั้งเชื้อแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดไข้สูง เชื้อ Staphylococcus และโรคท้องร่วงระบาดได้
- นอกจากจะมีฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรียแล้ว ยังมีฤทธิ์ต้านเชื้อรา เชื้อไวรัส ยีสต์ ช่วยยับยั้งเนื้องอก ยับยั้งการแพ้ และช่วยกระตุ้นภูมิคุ้มกัน ยับยั้งการงอกของพืชอื่น ๆ ลดอาการอักเสบ เสริมฤทธิ์ของบาร์บิทูเรต ช่วยยับยั้ง hepatitis B surface antigen ตกตะกอนน้ำอสุจิ ยับยั้งการหลั่งฮีสตามีน ยับยั้งการแข็งตัวของเลือด
- การฉีดสารสกัดจากลำต้นของฝางแดงด้วย 50% เอทานอลเข้าทางช่องท้องของหนูถีบจักร พบว่าในขนาดที่ทำให้หนูทดลองตาย 50% เท่ากับ 750 มก./กก. ซึ่งถือได้ว่าสารสกัดจากลำต้นของฝางแดงค่อนข้างมีความเป็นพิษ (ไม่แน่ใจว่ารวมไปถึงฝางเสนด้วยหรือไม่)

ประโยชน์ของฝาง

1. ชาวเมียนจะใช้กิ่งแก่นนำไปต้มกินเป็นน้ำชา
2. ในปัจจุบันมีการนำมาแปรรูปเป็นน้ำดื่มสมุนไพรฝาง มีทั้งในรูปแบบพร้อมดื่มและแบบชง โดยช่วยบรรเทาอาการร้อนใน แก้เสมหะ บำรุงโลหิต แก้เลือดกำเดา

3. แก่นไม้เมื่อนำมาต้มกับน้ำดื่มผสมกับใบเตยหรือผลมะตูม จะช่วยให้มีสีสันทสวยงาม
4. น้ำต้มจากแก่นฝางแดงจะให้สีแดงที่เรียกว่า Sappanin นิยมนำมาใช้เป็นส่วนผสมหลักของน้ำยาอูทัยผสมในน้ำดื่ม สีผสมอาหาร และนิยมนำมาย้อมสีผ้าไหม ผ้าฝ้าย และผ้าขนสัตว์ ส่วนฝางส้มจะนำมาต้มสกัดสาร Haematexylin ใช้ย้อมสีนิวเคลียสของเซลล์
5. นอกจากจะใช้เนื้อไม้ในการย้อมสีแล้ว ยังนำมาทำเป็นสีทาตัวสำหรับงานเทศกาลในอินเดียอีกด้วย ซึ่งในสมัยกรุงศรีอยุธยาเนื้อไม้ของต้นฝางถือเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญ เป็นเครื่องบรรณาการอย่างหนึ่ง รวมทั้งเคยเป็นสินค้าผูกขาดของรัฐอย่างหนึ่ง
6. รากของต้นฝางจะให้สีเหลืองที่ใช้ทำสีย้อมผ้าและไหมได้ หรืออาจใช้เป็นสีผสมอาหารและเครื่องดื่มต่างๆ ก็ได้
7. ภูมิปัญญาชาวบ้านจะใช้แก่นของต้นฝาง (ที่เหลาเป็นไม้จิ้มฟัน) ไปตอกลงบนต้นขหนูจนจนถึงเนื้อไม้ จะไปกระตุ้นให้ขหนูติดลูกบริเวณที่เราตอกลงไป
8. เนื้อไม้ให้นำมาใช้ทำเป็นเครื่องเรือนชั้นดี ตกแต่งชักเงาได้ดี โดยสีของเนื้อไม้จะออกแดงหรือสีน้ำตาลเข้ม
9. ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับหรือปลูกเป็นไม้ให้ร่มเงา (เป็นไม้ที่ให้ร่มเงาขนาดเล็ก) แต่ต้องหมั่นตัดกิ่งที่เลื้อยพันออกเพื่อให้เป็นทรงตามต้องการ เมื่อออกดอกจะออกดอกดกสีเหลืองงามอร่ามเด่นชัด และยังมีผลปลูกเป็นแนวรั้วบ้านตามชนบท

ข้อควรระวังในการใช้สมุนไพรฝาง

- ฝางมีฤทธิ์เป็นยาขับประจำเดือน ยับยั้งการแข็งตัวของเลือด จึงไม่ควรนำไปใช้กับสตรีที่กำลังตั้งครรภ์

คำสำคัญ : ฝาง

ที่มา : <https://medthai.com/>

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2020-07-16

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=1732&code_db=610010&code_type=01